

ЦИФРОВІЗАЦІЯ СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ЧИННИК ЗАЛУЧЕННЯ АУДИТОРІЇ ТА РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ

Олександр Краснощок
Ігор Кудряшов, доцент

*Державний біотехнологічний університет
Харків, Україна*

Вступ. В сучасних умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій цифровізація стає одним із провідних чинників трансформації різних сфер суспільного життя, зокрема й спортивної діяльності. Активне впровадження цифрових рішень змінює підходи до організації змагань, способи комунікації між учасниками спортивного процесу та формати споживання спортивного контенту.

Мета дослідження: проаналізувати вплив цифровізації на залучення аудиторії та розвиток спортивної сфери, а також визначити ключові тенденції цього процесу.

Матеріал і методи дослідження. Використано методи аналізу, узагальнення та порівняння наукових джерел і практичних кейсів у сфері спорту. Враховано сучасні тенденції цифровізації та вплив різноманітних факторів.

Результати дослідження та їх обговорення. Встановлено, що цифрові технології сприяють розширенню аудиторії, зростанню інвестицій та розвитку комунікації у спорті. Водночас відзначено зміну форм споживання контенту та необхідність балансу між технологіями і традиційними цінностями спортивної діяльності.

За останні кілька років у спорті відбувається цифрова трансформація, яку важко не помітити, хоча сказати, що вона є повністю позитивною, було б певним спрощенням [4]. З іншого боку, це складна багатогранна процедура, яка змінює не лише інструменти, але й саму логіку взаємодії між спортом і суспільством. Інформаційно-комунікаційні технології поступово проникають у всі аспекти спортивної діяльності, починаючи від організації змагань і закінчуючи тим, як аудиторія їх споживає. Таким чином, спорт перестає бути лише подією, яка відбувається в конкретному місці та часі, і стає все більш поширеним у цифровому середовищі, де доступ до нього стає майже безперервним.

Зміни у поведінці аудиторії є особливо помітними. Якщо раніше перегляд спортивних подій передбачав повну трансляцію, то сьогодні споживання контенту стає фрагментарним. Короткі відео, хайлайти, аналітичні огляди або навіть реакції в соціальних мережах часто замінюють повноцінний матч. З одного боку, це розширює доступність спорту, дозволяючи людині швидко отримати основну інформацію без значних часових витрат. З іншої сторони, виникає питання про глибину залученості. Чи не втрачається при цьому сама сутність спортивного захвату, який традиційно пов'язаний з тривалістю,

напругою та розвитком подій у часі. Втім, очевидно, що спорт у певному сенсі адаптується до темпу сучасного життя, який диктує інші формати уваги [2].

Великі спортивні організації досить швидко відреагували на ці зміни. Вони не лише перейшли до використання цифрових платформ, але й почали активно формувати нові підходи до взаємодії з аудиторією. При цьому акцент робиться не тільки на збільшенні кількості глядачів, а й на їх утриманні та залученні. Молодь, наприклад, частіше взаємодіє через короткий відеоконтент або інтерактивні формати, тоді як старші покоління все ще тяжіють до класичних трансляцій, хоча й поступово освоюють цифрові інструменти. Така диференціація підходів дозволяє охоплювати ширше коло споживачів, що, в свою, підвищує привабливість спорту для комерційних партнерів.

В цьому моменті проявляється економічний аспект цифровізації. Розширення аудиторії майже неминуче веде до зростання інтересу з боку інвесторів та рекламодавців. Більша кількість переглядів, підписників і взаємодій створює нові можливості для монетизації. Спорт трансформується не лише у культурне чи соціальне явище, а й у вагомий економічний сектор. Водночас слід зазначити, що професійний спорт отримує значні фінансові переваги, тоді як масовий і аматорський рівні не завжди мають аналогічні можливості. Це зумовлює певний дисбаланс, який у перспективі може негативно впливати на загальний розвиток галузі.

Особливої актуальності цифровізація набула в період пандемії COVID-19. Вимушене обмеження доступу до спортивної інфраструктури фактично змусило людей шукати альтернативні способи підтримки фізичної активності. Онлайн-тренування, мобільні застосунки для фітнесу, дистанційні консультації з тренерами стали повсякденною практикою. І хоча такі формати спочатку сприймалися як тимчасове рішення, згодом вони закріпилися як повноцінна частина спортивного середовища. Саме в цей період частина людей вперше усвідомила важливість регулярної фізичної активності навіть у домашніх умовах.

Не менш важливою є трансформація комунікації у спорті. Сучасні цифрові платформи дозволяють миттєво поширювати інформацію, формуючи глобальний інформаційний простір [3]. У цьому контексті окремі події або навіть символічні жести можуть набувати значного суспільного резонансу. Прикладом може слугувати ситуація за участі Владислава Гераскевича, коли завдяки цифровим каналам його позиція швидко набула широкого розголосу за межами спортивної спільноти. Це свідчить про тісне переплетення сучасного спорту з ширшими соціальними процесами. Водночас підвищена відкритість має і зворотний ефект: зростання публічності спортсменів супроводжується підвищенням рівня відповідальності та ризиком неоднозначної інтерпретації їхніх дій.

Ще одним з ключових елементів цифровізації є використання даних користувачів. Сучасні технології дозволяють збирати й аналізувати величезні обсяги інформації, що відкриває нові можливості для управління спортивною діяльністю. Аналіз поведінки аудиторії, її вподобань і реакцій дає змогу більш точно планувати контент, маркетингові кампанії та навіть розклад змагань. Крім

того, аналітичні інструменти активно застосовуються і в тренувальному процесі. Моніторинг фізичних показників спортсменів, оцінювання їхньої ефективності та прогнозування результатів стають більш точними завдяки використанню цифрових технологій. Водночас цей процес не є однозначним. Надмірна залежність від даних може обмежувати інтуїцію та творчий підхід, які традиційно відігравали важливу роль у спорті.

Варто також звернути увагу на вплив цифровізації на масову фізичну культуру. Різноманітні додатки, онлайн-спільноти та платформи створюють нові можливості для залучення населення до активного способу життя та в зацікавленості в спортивній сфері. Людина більше не залежить від конкретного місця або розкладу, що робить фізичну активність доступнішою. Водночас виникає питання про якість такої активності. Відсутність професійного контролю або індивідуального підходу може знижувати ефективність занять або навіть створювати певні ризики для здоров'я.

У підсумку, цифровізація спортивної діяльності виступає суттєвим чинником трансформації галузі, який одночасно відкриває нові можливості та створює нові виклики. Вона сприяє розширенню аудиторії, підвищенню економічної привабливості спорту та вдосконаленню управлінських процесів. Разом із тим цей процес не є лінійним або однозначно позитивним. Він супроводжується змінами у способах сприйняття спорту, перерозподілом ресурсів і появою нових форм залежності від технологій. Можливо, найбільш доречно говорити не про завершену трансформацію, а про динамічний процес, у якому спорт і цифрові технології взаємодіють і будуть взаємодіяти, формуючи нову реальність, контури якої ще остаточно не визначені.

Висновки. Цифровізація спортивної діяльності є закономірним етапом розвитку сучасного суспільства та відображає загальні тенденції технологічного прогресу. Вона суттєво змінює підходи до організації спорту, взаємодії з аудиторією та формування інтересу до фізичної культури. У сучасних умовах цифрові технології не лише розширюють можливості залучення населення до спорту, але й сприяють підвищенню його економічної привабливості та доступності. Разом із тим перед спортивною галуззю постає необхідність адаптації до нових умов, збереження традиційних цінностей і забезпечення ефективного використання цифрових інструментів. Подолання існуючих викликів і раціональне використання можливостей цифровізації є важливою передумовою подальшого розвитку спорту, популяризації здорового способу життя та формування активного й свідомого суспільства.

Список використаної літератури.

1. Денисова Л. В., Шинкарук О. А. Інформаційні технології у фізичній культурі і спорті. Київ : Олімпійська література, 2017. 224 с.1.
2. Завидівська О. І., Куцериб Т. М., Ільницький І. М. Сучасний стан діджиталізації сфери фізичної культури і спорту. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. 2024. № 11(184). С. 80–85.
3. Лисенко С. В., Кравченко А. О., Шпитун І. М. Вплив цифровізації на формування соціокультурних компетенцій у сфері фізичної культури і спорту. *Humanities Studies*. 2023.

4. Осадченко Т. М. Сучасний стан цифровізації у сфері фізичної культури та спорту в Україні. *Physical culture and sport: scientific perspective*. 2023. № 2. С. 103–108.